

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ελλάδα
ανταγωνιστική
πρόσβαση γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

-1980-

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Κυβερνήσεως & Υπουργό Εξωτερικών,
κ. Γεώργιο Παπανδρέου

Κοινοποίηση:

- Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας & Ναυτιλίας, κα Α. Κατσέλη
- Υπουργό Οικονομικών, κ. Γ. Παπακωνσταντίνου
- Υπουργό Παιδείας, Δια βίου Μάθησης & Θρησκευμάτων, κ. Α. Διαμαντοπούλου
- Υπουργό Εργασίας & Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κ. Α. Λοβέρδο
- Επιμελητήρια – μέλη της ΚΕΕΕ

Αθήνα, 19 Μαΐου 2010
Αριθ. Πρωτ. 1534

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Η επιμελητηριακή κοινότητα παρακολουθεί με μεγάλη απογοήτευση και ιδιαίτερη ανησυχία τις εξελίξεις στο οικονομικό, πολιτικό και ευρύτερο κοινωνικό τοπίο. Δυστυχώς οι επιλογές που γίνονται από την ελληνική πολιτεία αποδεικνύουν αυτό που κατ' επανάληψη έχουμε τονίσει στις δημόσιες παρεμβάσεις μας, ότι δηλαδή όλοι λειτουργούν υπό ένα καθεστώς πανικού, το οποίο οδήγησε σε αποφάσεις που συνεπάγονται την επιβολή μιας ιδιότυπης επιτροπείας στην χώρα μας.

Σειρά μεγάλων ζητημάτων, η ρύθμιση των οποίων είναι αλήθεια ότι εκκρεμούσε για πολλά χρόνια, τίθενται επιτέλους προς συζήτηση, αλλά τελικά οι αποφάσεις που λαμβάνονται αγνοούν παντελώς την όποια ανταλλαγή απόψεων και σηματοδοτούν λύσεις που δημιουργούν πολύ περισσότερα προβλήματα από όσα φαίνεται, τουλάχιστον επιφανειακά, ότι λύνουν.

Τα δημοσιονομικά ζητήματα, τα φορολογικά θέματα, τα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης, τα θέματα της επιχειρηματικότητας, αποτελούν μια ιδιαίτερα απαιτητική ατζέντα που η ελληνική Πολιτεία αποφάσισε να θέσει προς συζήτηση και περεταίρω ενέργειες. Και σε όλα αυτά τα θέματα, πλην πολύ συγκεκριμένων και μεμονωμένων εξαιρέσεων, οι θεσμικοί εκπρόσωποι της επιχειρηματικής κοινότητας, τα Επιμελητήρια, δεν καλούνται καν να εκφέρουν την άποψη τους, πολλώ δε μάλλον να συμμετέχουν στα διάφορα συλλογικά όργανα (επιτροπές κλπ.), που συγκροτούνται από τα αρμόδια Υπουργεία για την επεξεργασία των όποιων αποφάσεων και ρυθμίσεων.

Υπάρχει πληθώρα χαρακτηριστικών παραδειγμάτων, όπως η απαξίωση – με κυβερνητική πρωτοβουλία – της όλης προσπάθειας των ομάδων εργασίας για τη «φορολογική μεταρρύθμιση», η μη πρόσκληση συμμετοχής της επιμελητηριακής κοινότητας στα συλλογικά όργανα για τα θέματα κοινωνικής ασφάλισης, η μη πρόσκληση συμμετοχής της επιμελητηριακής κοινότητας στα συλλογικά όργανα για τα θέματα δια βίου μάθησης (και μάλιστα λίαν προσφάτως η εκπροσώπηση της επιμελητηριακής κοινότητας στα θέματα αξιολόγησης της ανώτατης εκπαίδευσης αντικαταστάθηκε θεσμικά – με νομοθετική ρύθμιση – από εκπροσώπους των κοινωνικών εταίρων), η μη πρόσκληση της επιμελητηριακής κοινότητας στις εργασίες του ελληνοτουρκικού επιχειρηματικού φόρουμ κατά την πρόσφατη επίσκεψη του Τούρκου Πρωθυπουργού στη χώρα μας και πολλές άλλες περιπτώσεις.

Αντίθετα προτιμώνται αποκλειστικά οι εκπρόσωποι των κοινωνικών εταίρων, των οποίων η αποστολή συνίσταται στη συνδικαλιστική εκπροσώπηση των διαφόρων κοινωνικών ομάδων. Η επιμελητηριακή κοινότητα αναρωτιέται με ποια λογική αποκλείονται από όλες αυτές τις διεργασίες διαβούλευσης και επεξεργασίας οι θεσμοθετημένοι σύμβουλοι της Πολιτείας επί θεμάτων επιχειρηματικότητας και αγοράς γενικότερα; Αγνοούν άραγε οι αρμόδιοι κυβερνητικοί παράγοντες ότι οι διοικήσεις των Επιμελητηρίων δεν υστερούν ούτε ως προς την αντιπροσωπευτικότητα εκπροσώπησης ούτε ως προς την τεχνογνωσία και την εμπειρία για τα υπό συζήτηση θέματα από τους εκπροσώπους των κοινωνικών εταίρων; Άλλωστε τα μέλη των επιμελητηριακών διοικητικών οργάνων είναι αιρετά, και εκφράζουν άμεσα τους επιχειρηματίες - εκλογείς τους και παράλληλα είναι ενεργοί επαγγελματίες, μην αναστέλλοντας καθ' οιονδήποτε τρόπο την επαγγελματική δραστηριότητα τους, γνωρίζοντας έτσι άμεσα την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα του επιχειρείν και της αγοράς.

Εάν η βούληση της Πολιτείας είναι να απαξιώσει τον επιμελητηριακό θεσμό (μια ολοένα και περισσότερο δημιουργουμένη αίσθηση που εδράζεται τόσο στην ανωτέρω συμπεριφορά όσο και σε δηλώσεις αρμοδίων κυβερνητικών στελεχών σχετικά με τις σχεδιαζόμενες νέες ρυθμίσεις για την επιμελητηριακή νομοθεσία), θα ήταν ορθό να αποσαφηνίσει αυτές τις προθέσεις της άπαξ δια παντός, έστω κι αν αυτό οδηγήσει την Ελλάδα στην πρωτοτυπία, τουλάχιστον σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, να έχει μια υποβαθμισμένη, ανενεργή και αναποτελεσματική επιμελητηριακή κοινότητα, που φυσικά δεν θα μπορεί να είναι θεσμικός σύμβουλος της Πολιτείας.

Είναι πράγματι οδυνηρό, για όλη την ελληνική επιχειρηματική κοινότητα, να βλέπει ότι η ελληνική Πολιτεία αφενός δε θέλει να αξιοποιήσει την εμπειρία των θεσμικών εκπροσώπων της επιχειρηματικότητας και αφετέρου να καταρρακώνει το κύρος του επιμελητηριακού θεσμού, ο οποίος τίμησε και τιμά το θεσμικό ρόλο του, με τη στάση και τις ενέργειες του για περισσότερο από ένα αιώνα, ως παραστάτης σε κάθε προσπάθεια του ελληνικού κράτους.

Ευελπιστούμε ότι η πορεία αυτή θα ανατραπεί, καθώς μια τέτοια ανατροπή είναι προς το δημόσιο συμφέρον.

Με τιμή,
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Γεώργιος Κασιμάτης

